

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 23. lipnja	8.00	† iz ob. Andrić
DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU Marija, Zdenko	9.30	† ob. Sever i Kolar
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Mira i Juraj Dudaš
PONEDJELJAK, 24. lipnja Rođenje Ivana Krstitelja	18.30	† Jelka i Ivan Bensa; † Ivan Mandarić
UTORAK, 25. lipnja sv. Ćiril Aleksandrijski, biskup, crkveni naučitelj	18.30	† Drago Jambrešić; † Ivana Jozinović i Ivan Šumić; † Petar Milas; † iz ob. Zlatar i Domović; Na nakanu
SRIJEDA, 26. lipnja sv. Josip Marija Escrava de Balaguer, prezbiter, utemeljitelj Opusa Dei	18.30	† Petar Lukačević; † Ljuba i Željko Baračić
ČETVRTAK, 27. lipnja Ćiril Aleksandrijski	18.30	† Mladen, Dane i Zdravka Hinić; Na nakanu za Dragu Frkanec
PETAK, 28. lipnja sv. Irenej Lionski, biskup, mučenik	18.30	Za dobročinitelje, volontere i korisnike župnoga Caritasa; Za zahvalu
SUBOTA, 29. lipnja SVETKOVINA SV. PETAR I PAVAO, APOSTOLI	18.30	† Marko Čilić; † Zvonko Ciberlin; † Petar, Anđela, Jela i Pavao Zlatar; Na nakanu
NEDJELJA, 30. lipnja TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU Rimski prvomučenici, Blažena Djevica Marija od Mora	8.00	† Zvonimir Manzin
	9.30	† August Janeković
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Mile Fadljević

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik
Uredništvo: Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
Radno vrijeme župnog ureda: Od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati
NEDJELJOM, BLAGDANIMA I DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

Za potrebe crkve (župe)

IBAN: HR2023400091110129755

Za potrebe župnog Caritasa

IBAN: HR0823400091511245341

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
1079. God XXVI. 23. lipnja 2024.

DOTLE ĆEŠ, DALJE NI KORAKA

More je svakako nešto najveličanstvenije ovdje na zemlji. Golemo, snažno, neukrotivo, nepredvidivo, silno. Pa ipak: svako more ima svoju hrid i svoju obalu. Današnje nam prvo čitanje govori kako mu je Bog postavio među: „Dotle ćeš – rekoh – dalje ni koraka, tu nek se lomi ponos tvoga valovlja!“ Čini mi se da Bog u ovoj usporedbi želi reći koliko je čak i ono, što nama izgleda golemo i pregolemo, maleno i nezatno u Božjim očima. I tako je sa svime, baš sa svime na zemlji i u svemiru. I zvijezde se rađaju i umiru, i planine se uzdižu i snizuju i silne životinje se razvijaju i izumiru; čitavi svjetovi, kulture i narodi izranjaju iz povijesti i onda odlaze, kao da ih nikada nije bilo. Reklo bi Pismo na drugom mjestu: „Ispraznost nad ispraznostima, sve je ispraznost!“ A što da kažemo o silnim kraljima i vojskovođama, o mudracima i ljepoticama, o graditeljima i rušiteljima? Što u dugoj povijesti zemlje znači jedan ljudski život, što u neizmjernosti svemira znači naša zemlja? Nema ničega što bi izvan Boga bilo snažno, veliko trajno i vječno. Zar vam se, nadalje, ne čini da Gospodin i nama kaže (onda kad stvarno pretjeramo): „Dotle ćeš, dalje ni koraka!“ Bogu doista nije potrebno da se pred nama dokazuje. Ali radi našega dobra, ponekad nam u životu stavi branu i čvrsto kaže: „Dotle ćeš, dalje ni koraka!“ Hoćete primjera? Ima ih.

Trčim za zemaljskim dobrima. I pri tom ne primjećujem kako gubim prave vrijednosti, kako iz vida gubim Boga. Posao i samo posao, uspjeh i samo uspjeh (to se i te kako tiče i nas svećenika!) I onda, možda jedanput u životu, dođe nesreća. Strašna nesreća. Nagla i strašna bolest. Progonstvo. Smrt u obitelji. I tada, odjedanput, svi planovi padaju u vodu. Kao da čovjek dobrano udari čelom o zid. I čuje glas: „Dotle ćeš, dalje ni koraka!“ Što reći? Bezbožnik će očajavati, proklinjati, „prolupati“. Pobožnik će prepoznati Božju ruku. Bog „i po krivim crtama pravo piše“, on će svaku nesreću preokrenuti nama na spasenje, baš kao što je smrt svoga Sina učinio cijenom našega spasenja. Trčim za zemaljskim probicima, za slavom, za uspjehom, silovit poput morskog valovlja. Zaboravio sam i Boga i molitvu i svoju obitelj i svoje roditelje i svoje vedro ljudsko lice. I onda se nađem pred prazninom. Odjedanput mi sve izgleda jedno, maleno, sitno, isprazno. I onda čujem glas: „Dotle ćeš, dalje ni koraka!“ Maštam i gradim u svojoj glavi. Stvaram svoje svjetove i svoju malu sreću. Sam. Ljudskim proračunima. Bez Boga. I onda se dogodi neki lom, neki neuspjeh, kao što se dogodio bolesnički krevet sv. Ignaciju Lojolskom. I opet zid: „Dotle ćeš, dalje ni koraka!“ I kad me najteže „udara“, Bog me liječi. Bog me odgaja, Bog me uzdiže. Nisam izvan Božjeg milosnog pogleda, nisam izvan njegovog spasenjskog nauma. Možda tada Bog i meni govori: „Spomeni se, dakle, odakle si pao, obrati se i čini prva djela.“

prof. dr. vlč. Zvonko Pažin

www.vjeraidjela.com/meditacija-uz-12-nedjelju-kroz-godinu-b/

Rođenje Preteče

Sveti Luka u svom Evanđelju, opisujući rođenje Gospodinova preteče Ivana Krstitelja, predstavlja nam ga kao vrlo znakovit i značajan događaj. Znakovit je na način kako se odvio, jer je tim rođenjem Bog želio ostaviti znak u kojem će se prepoznati njegovo djelovanje i skrb za spasenje ljudi. Ivan je doista bio Božji dar, ne samo Zahariji i Elizabeti nego i cijelom Božjem narodu kojemu je bio poslan da pripremi njihova srca za Mesijin dolazak. U tom smislu sveti Luka predstavlja znakovitima sve događaje vezani uz njegovo rođenje, te davanje imena dječaku. A koliko je trebala biti značajno njegovo rođenje, govori činjenica da mu je povjerena uloga Mesijina preteče i blagovjesnika.

Svjesni smo da je neophodan proces sazrijevanja i rasta, jer se mi ne rađamo s urođenom puninom, nego blago duhovne punine pabirčimo iz dana u dan u mukotrpnom naporu, onda je razvidno kako nam može biti vrlo koristan primjer nekoga tko je imao iskustvo postupnog rasta prema punini. Ivan Krstitelj, kao preteča Gospodinov, može nam onda u tome biti vrlo dragocjena pomoć. On sam je primjerom svoga života pokazao što treba činiti kako bismo prihvatili Mesiju, ali ne samo formalno nego i plodonosno. On je pokazao primjerom koje su neophodne predradnje kako bi se uopće moglo biti kršćaninom na način na koji to Gospodin očekuje od svojih vjernika. Čitamo to u Evanđelju koje nam ga predstavlja kao isposnika koji je živio u pustinji rastući u mudrosti Božjoj, kako veli sveti Luka: Dječak je rastao i duhom jačao, ili pak: Ruka Gospodnja bijaše s njime. Ivan je primjer duhovnog rasta i kreposnog života pred Bogom koji je neophodan kako bi se potom moglo osjetiti Božju puninu i njegovo milosno djelovanje.

Nije stoga na odmet i danas reći da nam njegov primjer može i treba biti dragocjen, jer je Preteča svjedočio o univerzalnim vrijednostima koje i sami trebamo usvojiti kako bismo dobro razumjeli poruku Krista Gospodina. A, na žalost, mnogi kršćani žive svoju vjeru kao obični formalni ili usputni čin. Mnogi kršćani nemaju ni temelje duhovnog života niti poštuju osnovne čudoredne principe, kojima je Krstitelj znak i svjedok, a bez kojih je nemoguće razumjeti Krista Gospodina i njegovu božansku snagu. Govoriti o Kristu onima koji u čudorednom smislu nisu nimalo osviješteni, koji ne mare ili se protive zdravim načelima duhovnosti, doslovno bi bilo kao da netko ulijeva tekućinu u probušene spremnike.

Ivan Krstitelj je bio svjedok ove velike istine kako treba pripraviti vlastito srce u cjelovitosti čudorednog življenja. On je i bio preteča koji je pokazao da obraćenje i asketski život prethodi punini koju daje Krist.

Neka nas stoga nadahne današnja svetkovina da u svom kršćanskom životu prepoznamo bitne preduvjete, te da ih ne smatramo suvišnima, nego doista značajnim čimbenicima rasta prema punini u Kristu Gospodinu, kojemu onda i sami tako postajemo preteče.

prof. dr. don Ivan Bodrožić

www.vjeraidjela.com/rodenje-pretece-razmisljanje-uz-svetkovinu-rodenja-sv-ivana-krstitelja/

Sveti Petar i Pavao

Petar je bio ribar, dakle, neobrazovan i siromašan. Petar je, nadalje, bio Galilejac, domaći Židov. Nadalje, on je bio u onom uskom krugu trojice učenika koje je Isus odvajao u nekim važnim trenucima. Valja, međutim, napomenuti da je Petar bio i nagle naravi: uoči Kristove muke junačio se kako će on ostati uz njega, makar ga svi drugi napustili, čak je trgnuo mač na slugu velikog svećenika, ali je uskoro pobjegao kao i svi ostali, da bi, na koncu u strahu za vlastiti život svoga Učitelja triput zatajio. Pa ipak, Isus ga je postavio za prvaka među apostolima. Pavao je dolazio iz iseljeničtva i nije bio Isusov sljedbenik, vjerojatno ga nikad nije ni susreo. Za razliku od Petra, Pavao je bio veoma obrazovan: školovao se u grčkim i židovskim školama. Govorio je grčki, hebrejski i aramejski. Bio je samostalni obrtnik i dobro situiran. Pavao je bio veoma čvrsta i odlučna značaja. Kad je bio u nešto uvjeren, slijedio je to svim svojim srcem i svom odlučnošću. Tako je u početku bio uvjeren da su kršćani opasnost za židovstvo i zato ih je htio svim sredstvima iskorijeniti. Međutim, pred gradom Damaskom je Pavao imao nebesko viđenje: Krist ga je pozvao da prestane progoniti kršćane. Od toga trenutka je Pavao postao uvjerenim kršćaninom, a nakon nekoliko godina i apostolom.

Petar i Pavao su bili toliko različiti, a u jednome jedinstveni: bili su gorljivi Isusovi učenici i širitelji evanđelja. Svatko na svoj način, u skladu sa svojim karakterom, kulturom, obrazovanjem i osobnošću. Poruka je jednostavna. Različiti smo. U mnogočemu. I hvala Bogu da je tako. Međutim, važno je da se prihvaćamo i uvažavamo u svojim različitostima, a da u isto vrijeme znamo u čemu bismo trebali biti jedinstveni: u čovjekoljublju, u nesebičnoj ljubavi, u spremnosti da pomažemo, da praštamo. Trebali bismo – mislim – biti jedinstveni i u domoljublju i u bogoljublju. Važno je pronaći zajednička i čvrsta uporišta. Tako onda nećemo gledati na ono u čemu smo različiti, nego na ono što bi nas trebalo povezivati.

prof. dr. vlč. Zvonko Pažin

www.vjeraidjela.com/sveti-petar-i-pavao/

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati do kraja 2024. godine;
2. Svakoga je dana mogućnost za sv. ispovijed od 18 sati do svete mise;
3. U ponedjeljak, 1. srpnja spominjemo se **88. godišnjice osnutka naše župe**. Osnovana je 1. srpnja 1936. dekretom nadbiskupa Bauera, a u prve sljedeće nedjelje, 5. srpnja, po nadbiskupu koadjutoru Alojziju Štepcu, svečano je otvorena. Ovih dana molimo za sve koji su s ovom župom na bilo koji način bili ili jesu povezani.
4. **Od 1. srpnja do 14. rujna 2024. godine primjenjujemo ljetni raspored:**
- župni ured radit će od utorka do petka 19 – 19.30 sati
- sv. mise nedjeljom u 10 i 18.30 sati, radnim danom u 18.30 sati;
5. U četvrtak, 27. lipnja nakon sv. mise bit će Euharistijsko klanjanje;
6. Jučer samo započeli **Duhovno-sportski oratorij „Igrajte se, skačite, vičite, ali ne griješite!“ – sv. Ivan Bosco** za djecu i mlade od I. do VIII. razreda.
7. Svjesni smo visokih ljetnih temperatura, stoga je u crkvi uključen sustav hlađenja kako svojim odijevanjem ne bismo narušili dostojanstvo prostora.
8. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755;
9. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“